Dosarul nr. 1r-72/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-22056392-05-1r-16062025 Judecător Carapirea Veronica
Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

08 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursurile declarate de avocatul Cojocaru Andrei în interesele inculpatului Pînzari Andrei și de către inculpatul Pînzari Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Pînzari Andrei Serafim, născut la *****, IDNP *****, originar din mun. Chișinău, domiciliat în sat. *****, str. *****, nr. *****, studii superioare, nesupus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

- ***învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova,***

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia de la data de 20 aprilie 2022 până la data de 15 aprilie 2025.

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 15 aprilie 2025. (f.d.191-195, vol.2)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 16 iunie 2025. (f.d.222, vol.2)

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2025, s-a recunoscut vinovat Pînzari Andrei Serafim în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripţie.

Mijlocul material de probă un „DVD-R" cu înregistrări video, după intrarea în vigoare a sentinței s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei. (f.d.191-195, vol.2)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut că, Pînzari Andrei, deținând permis de conducere a mijloacelor de transport cu nr. 0***** din 04.03.2009, cu categoriile admise ,,A, B, C, D, E, H", la data de 04 noiembrie 2021, în jurul orelor 19:30, conducea mijlocul de transport și anume automobilul de model ,,Opel Corsa", număr de înmatriculare ***** pe str. Muncii din or. Basarabeasca (km 94 a traseului național R-3) în imediata apropiere de stația PECO ,,CONAN". Din motiv că conducea automobilul cu defecte în sistemul de iluminare spate, a fost stopat de către angajații EPRO ai Inspectoratului de poliție Basarabeasca pentru verificarea actelor. În urma discuției duse cu conducătorul mijlocului de transport, Pînzari Andrei a fost suspectat la consumul de alcool, deoarece din cavitatea bucală a acestuia se simțea miros specific de alcool. În urma suspiciunilor apărute, constatând faptul că Pînzari Andrei, intenționat a neglijat prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă vehiculul în stare de ebrietate, la cerințele legale ale colaboratorilor de poliție ai IP Basarabeasca, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) a Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007, a Regulamentului Circulației Rutiere, Capitolul II Conducătorii de vehicule și obligațiile acestora, pct. 11 lit. j), aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în care se stipulează că „*conducătorul auto este obligat, să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare sau examenului medical de recoltare a probelor biologice, precum și a Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009*”, i s-a propus testarea alcoolscopică cu analizatorul alcoolscopic de model „Drager Alcotest”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la care Pînzari Andrei a refuzat categoric, respingând expres efectuarea expertizei alcooloscopice. Fiindu-i explicate consecințele refuzului, împotrivirii sau eschivării de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, Pînzari Andrei a refuzat categoric, respingând expres solicitarea agentului constatator de a urma procedura testării alcooloscopice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pînzari Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*.

La data de 17 aprilie 2025, avocatul Cojocaru Andrei în interesele lui Pînzari Andrei, ne fiind de acord cu sentința emisă în privința lui Pînzari Andrei a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței emise de prima instanță în privința lui Pînzari Andrei, cu rejudecare cauzei și emiterea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care cet. Pînzari Andrei să fie declarat nevinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal. (f.d.199-201, vol.2)

În motivarea recursului s-a indicat că, sentința instanței de fond este criticabilă și ilegală. Menționează că, în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată la înlăturat pe beneficiarul asistenței juridice din sala de judecată, adoptând o decizie din oficiu de a examina prezenta cauză penală în lipsa ultimului.

Susține că, pe tot parcursul desfășurării a urmăririi penale și a cercetărilor judecătorești, cet. Pînzari Andrei vina în comiterea infracțiunii de care a fost învinuit nu a recunoscut. Reieşind din circumstanțele cauzei, probelor acumulate, declarațiilor a martorilor părții acuzării, partea apărării consideră că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că cet. Pînzari Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal. Învinuirea înaintată inculpatului și stare de fapt constatată în instanță de judecată nu și-a găsit pe deplin

confirmarea în cadrul cercetărilor judecătorești, iar probele administrate de către acuzarea de stat au fost apreciate în mod greșit existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Pînzari Andrei a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Partea apărării consideră că probele prezentate de partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, motiv pentru care urmează a fi respinse.

Menționează că, la baza învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal stau numai declarațiile depuse de martorii inspectorul Mîța Igor și inspectorul Marga Victor care nici de cum nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii imputate.

Susține că, acuzarea de stat urma să identifice fapta nu numai pe baza constatărilor personale a martorilor - inspectorul Mîța Igor și inspectorul Marga Victor, dar și în baza altor probe acumulate, dobândite. Prin urmare, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu declarațiile cet. Pînzari Andrei date în cadrul desfășurării a urmăririi penale. În virtutea principiului prezumției nevinovăției, inculpatul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa. Respectiva sarcină îi revine urmăririi penale, iar de orice dubiu profită inculpatul.

Partea apărării consideră că urmărirea penală neîntemeiat a înaintat învinuirea inculpatului în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Astfel, susține că, instanța a pronunțat o sentință care este neîntemeiată, din care cauză urmează a fi casată, iar Pînzari Andrei urmează a fi declarat ne vinovat.

La data de 23 aprilie 2025, inculpatul Pînzari Andrei, ne fiind de acord cu sentința emisă în privința sa, a înaintat recurs nemotivat, iar ulterior la data de 09 iunie 2025, recurs motivat asupra sentinței instanței de fond, prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței emise de prima instanță în privința lui Pînzari Andrei, cu rejudecare cauzei și adoptarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a lui Pînzari Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal. (f.d.202, 211-220, vol.2)

În motivarea recursului s-a indicat că, în ședința de judecată nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Pînzari Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Menționează că, se constată o lipsă de imparțialitate a instanței de fond, care a valorificat în favoarea acuzării probele și care a lipsit de orice apreciere probele apărării. Deși instanța de judecată prin sentință dispune ca mijlocul material de probă un „DVD-R" cu înregistrări video, după intrarea în vigoare a sentinței a-l păstra la materialele cauzei, acest mijloc de probă nu a fost vizionat în ședința de judecată.

Susține că, cu referire la faptul că prin nevizionarea mijlocul material de probă un „DVD- R", instanța de fond nu s-a expus asupra circumstanțelor care demonstrează lipsa temeiniciei celor invocate de martorul acuzării.

Indică că, în asemenea condiții instanța de fond avea obligația de a motiva acceptul sau refuzul aprecierii mijlocului material de probă un „DVD-R", prin indicarea exactă a circumstanțelor care demonstrează că „*declarații martorilor acuzării care sunt colaboratorii poliției și care au dat declarații pentru al învinovăți pe Pînzari Andrei și pentru a justifica acțiunile acestuia*". Totodată, consideră inadmisibil faptul că instanța de fond a considerat suficient argumentele martorilor acuzării fără a fi audiat și inculpatul.

Menționează că, lipsa imparțialității instanței de judecată s-a manifestat prin faptul că nu a fost audiat inculpatul, lipsit de dreptul de a prezenta probele apărării cum ar fi martorii: Dubceag Olesea, Matoșa Petru, Rudcovschi Galina, Comisarul IP Basarabeasca care a fost la fața locului, pe când probele acuzării care urmau să fie apreciate critic deoarece polițiștii sunt solidari între ei, au fost apreciate fără nici o îndoială.

Consideră că, dacă instanța de judecată ar fi examinat detaliat materialele cauzei penale, inclusiv conținutul rechizitoriului ar fi constatat că invocările procurorului, referitor la dovedirea vinei inculpatului Pînzari Andrei, poartă un caracter superficial și pripit. De altfel, probele administrate în cadrul urmăririi penale nu demonstrează vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate.

Apreciind declarațiile martorilor, în cumul cu celelalte probe administrate pe cauza penală, consideră că, martorii acuzării fac declarații pe aspect de solidaritate, care la rândul său au atribuții legale de a adopta hotărâri ce ține de tragerea la răspundere penală și condamnarea persoanelor, care au comis infracțiuni și le este dovedită vina în baza unor probe concludente, pertinente și care să coroboreze între ele, fapt care lipsește în cauza penală dată.

Susține că, probele acuzării în cauză urmează a fi apreciate critic, deoarece se constată că, acestea poartă un caracter neveridic, nu sunt concludente și nu

coroborează între ele în sensul dovedirii vinei inculpatului, or, prin aceste probe se constată contrariul - nevinovăția inculpatului în infracțiunea imputată. În atare situație invocările acuzatorului de stat din rechizitoriu, privind învinuirea inculpatului Pînzari Andrei, urmează a fi apreciate ca critice.

Menționează că, înlăturarea inculpatului Pînzari Andrei din sala de judecată, neaudierea inculpatului, nu au fost apreciate absolut de loc, mai mult ca atât nu s-a ținut cont că faptele care nu pot fi dovedite în procesul penal și care se bazează pe presupuneri se tratează în mod obligatoriu în favoarea inculpatului, respectiv nu pot fi puse la baza unei hotărâri de învinuire sau a unei sentințe de condamnare, fiind încălcat principiul egalității armelor.

În acest context și conform celor relatate mai sus consideră că în acțiunile inculpatului Pînzari Andrei, nu există fapta infracțiunii imputate de acuzare, respectiv sau epuizat alte posibilități prevăzute de lege de a demonstra vinovăția acestuia. În baza acestor circumstanțe, inculpatul Pînzari Andrei, urmează a fi achitat.

Inculpatul consideră că în urma audierii martorilor acuzării și probatoriul administrat, prin aprecierea de către instanța de judecată a fiecărei probe din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare în cadrul judecării cauzei.

În urma examinării ansamblului probator administrat în cadrul procesului penal, subsemnatul solicită și consideră că urmează a supune aprecierii critice concluziile cu privire la vinovăția conducătorului auto în refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Analizând acuzația formulată de procuror, subsemnatul subliniază că, deși conținutul normei prevăzute la art. 264^1 alin. (3) Cod penal prevede câteva forme ale elementelor laturii obiective a faptei imputate (refuzul, împotrivirea sau eschivarea), învinuirea formulată în rechizitoriu este una generală și abstractă, nefiind clar, în primul rând, prin care formă a acțiunii sau inacțiunii a fost săvârşită infracțiunea imputată, iar în al doilea rând, de la care modalitate a verificării s-a refuzat/împotrivit inculpatul - de la testarea alcoolscopică; de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei; sau de la recoltarea probelor

biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Indică că, nici una din formele laturii obiective nu se regăsesc în acțiunile inculpatului, or acesta a solicitat săi fie prelevate probe biologice (urina), sau analiza de sângelui. La caz, acuzarea nici nu a descris, nici nu a probat concret, ce a refuzat sau la ce s-a împotrivit Pînzari Andrei.

Susține că, de către acuzare nu a fost probată nici intenția inculpatului de a refuza, a se împotrivi și eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, or latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal poate fi realizată doar prin vinovăție cu intenție directă.

Din materialele speței nu poate fi desprinsă intenția inculpatului de a refuza, a se împotrivi și eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, în condițiile în care inculpatul a solicitat să fie însoțit la instituția medicala după competența teritorială pentru ai fi prelevată urina sau analiza sângelui de către un medic specializat.

La data de 16 iunie 2025 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea în ordine de recurs. (f.d.222, vol.2)

Cu referire la termenul de înaintare a recursurilor, Completul de judecată constată că acestea sunt depuse în termen de 15 zile, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 15 aprilie 2025, iar recursurile au fost depuse de avocat și de către inculpat la data de 17 aprilie 2025 și 23 aprilie 2025, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordine de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 23 iunie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererile de recurs.

La data de 26 iunie 2025 și la data de 18 noiembrie 2025, procurorul Calendari Dumitru a înaintat referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat: respingerea recursului declarat de către Pînzari Andrei ca fiind depus peste termen (06.06.2025) și respingerea recursului declarat de către avocatul Andrei Cojocaru

în interesele inculpatului, ca fiind nefondat. (f.d.226-228, vol.2)

Menționează că, nici apărătorul, Andrei Cojocaru, nici însuși inculpatul nu au invocat în recursurile declarate nici un temei al recursului potrivit art. 444 Cod de procedură penală, contrar prevederilor art. 445 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală.

Susține că, privitor la recursul declarat de către Pînzari Andrei, contrar prevederilor art. 439 Cod de procedură penală recursul este depus peste termenul limită, de 15 zile, stipulat în lege, fără a oferi explicații și argumente în această privință.

În recursul declarat de avocatul Andrei Cojocaru se pretinde că inculpatul Pînzari Andrei, nu a fost audiat în cadrul examinării cauzei sale, fiind lipsit de dreptul de a prezenta probele apărării. Însă, în ședința de judecată inculpatul Pînzari Andrei a manifestat un comportament neadecvat și necorespunzător, încălcând grosolan ordinea procesului și prin consecință instanța a dispus înlăturarea din sală a acestuia și examinarea cauzei în absența sa. Deci, inculpatul respectiv a avut posibilitatea de a participa la examinarea cauzei sale.

Indică că, avocatul Cojocaru Andrei face aluzie că întrucât grație declarațiilor martorilor și probatoriului administrat, prin aprecierea instanței a fiecărei probe din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității și veridicității ei, învinuirea inculpatului nu și-a găsit confirmarea, de facto probatoriul notat și declarațiile martorilor au determinat prima instanță să emită decizie de recunoașterea lui Pînzari Andrei, vinovat de comiterea infracțiunii menționate supra. În lipsa unor argumente verosimile, cu invocarea mijloacelor de probă concrete din cauza penală, recursul declarat de către apărătorul este nefondat.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursurilor declarate, Completul de judecată consideră necesar de a le respinge, ca fiind nefondate recursurile declarate de avocatul Cojocaru Andrei în interesele lui Pînzari Andrei și de inculpatul Pînzari Andrei împotriva sentinţei judecătoriei Cimişlia din 15 aprilie 2025, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală*, pot fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare*

pentru săvârşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

***Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală**, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya vs. Federația Rusă,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük vs. Germania, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul

cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul *Pînzari Andrei* și corect a fost încadrată juridic ca infracțiune prevăzută de ***art. 264[1] alin.(3) Cod penal***, potrivit indicilor*: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică,* precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptei penale imputate.

Completul de judecată remarcă că legalitatea și temeinicia sentința primei instanțe este contestată de avocatul Cojocaru Andrei în interesele inculpatului Pînzari Andrei cât și de inculpatul Pânzari Andrei în care solicită: *casarea integrală a sentinței cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care Pînzari Andrei să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal*.

În acest sens, Completul de judecată notează jurisprudența CtEDO în care s-a statuat că, atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză, atât în fapt, cât și în drept, și să facă o evaluare deplină a chestiunii vinovăției sau nevinovăției reclamantului (inculpatului), ea nu poate, ca o chestiune ce ține de un proces echitabil, să determine, în mod corespunzător, acele chestiuni fără o evaluare directă a probelor prezentate de acuzat personal - care susține că el nu a săvârșit pretinsele acțiuni, care ar constitui o infracțiune, (cauza *Ekbatani contra Elveției*, din 26 mai 1988, Seria A nr. 134, p. 14, § 32; cauza *Popovici contra Moldovei*, din 27 noiembrie 2007, §72).

Subsecvent, Completul de judecată pentru constatarea vinovăției inculpatului Pînzari Andrei reține, că deși, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, consideră că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarele probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, după cum urmează:

- ***Declarațiile martorului Marga Victor,*** care în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a comunicat că, în luna noiembrie 2021, concret nu-și amintește data, în jurul orelor 21:00 se afla în serviciul de gardă al IP Basarabeasca în calitate de ajutor al serviciului operativ și a parvenit un apel telefonic de la serviciul de patrulare, care au solicitat ajutorul grupei operative

cu deplasare în regiunea stației de petrol „CONAN” din or. Basarabeasca, unde o persoană se comporta agresiv și împiedica angajaților IP Basarabeasca și serviciului de evacuare la ridicarea mijlocului de transport la parcarea auto specială. S-au deplasat la fața locului, unde se afla Pînzari Andrei și o doamnă cu un copil, din spusele lui Pînzari Andrei a înțeles că este soția acestuia. Pînzari Andrei se comporta neadecvat, împiedica angajatului serviciului de evacuare să își efectueze munca, bruscându-l. La solicitările colaboratorilor de poliție de a se conforma cerințelor pentru evacuarea mijlocului de transport, aceștia nu se conformau, femeia refuza să coboare din mijlocul de transport. Ulterior, s-au conformat și mijlocul de transport a fost dus la parcarea specială. Persoanele au fost însoțite la IP Basarabeasca pentru documentarea cazului. În incinta IP Basarabeasca, Pînzari Andrei continua să se comporte brutal și inadecvat. Martorul a menționat că personal nu a efectuat înregistrări video și nici nu a documentat cazul, (f.d.184-185, vol.2);

- ***Declarațiile martorului Mîța Igor,*** care în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a comunicat că, la data de 04.11.2021, el se afla la serviciu în cadrul IP Basarabeasca. Împreună cu Sarî Ilia, cu automobilul special Dacia Duster 7089, în timp ce patrulau pentru asigurarea securității circulației rutiere în or. Basarabeasca, pe str. Muncii, a fost observat un automobil de model Opel Corsa, care avea defecțiuni tehnice la sistemul de iluminare din spate. Cu ajutorul girofarului și sistemului sonor a fost stopat automobilul respectiv. Colegul său, Sarî Ilia, s-a apropiat din partea stângă a conducătorului auto, s-a prezentat, a prezentat legitimația de serviciu și a comunicat motivul stopării, iar el a rămas în spatele automobilului. Conducătorul auto a declarat că nu dorește să înlăture defecțiunile tehnice și nici să coboare din automobil, nici să prezinte permisul de conducere și actele pe automobil. Persoana manifesta un comportament straniu, neadecvat, agresiv, numindu-i „bandiți”. Fiind suspectat că se află în stare de ebrietate, i s-a solicitat repetat să coboare din mijlocul de transport pentru a trece testarea alcooscopică. În cele din urmă, acesta a coborât, iar de la el se simțea un puternic miros specific de alcool. El personal, fiind dotat cu aparatul „Drager 6810”, i-a explicat conducătorului auto drepturile și obligațiile, precum și riscurile privind refuzul trecerii testării alcooscopice. Conducătorul auto a refuzat, comunicând că nu are încredere în angajații poliției și a apelat la serviciul 112, declarând că împreună cu el se află un echipaj al poliției.

Conducătorul auto a comunicat că este cetățean al unui stat străin și nu este obligat să se supună legilor Republicii Moldova. Fiind înregistrat refuzul acestuia de a trece testarea alcooscopică, a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, însă se opunea și refuza ca automobilul să fie evacuat. La fața locului a fost solicitată grupa operativă 112. Ulterior, acesta a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport și însoțit la IP Basarabeasca, iar automobilul a fost transportat la parcarea specială din Basarabeasca. Fiind documentat cazul, acesta a refuzat să semneze orice acte. La IP Basarabeasca, persoana a fost identificată ca fiind Pînzari Andrei Serafim, cetățean și locuitor al Republicii Moldova. În automobil se mai afla o doamnă tânără, probabil concubina acestuia. El personal a înregistrat cu telefonul mobil evenimentul, probă care a fost anexată la cauza penală, (f.d.186-187, vol.2);

- ***Proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatare a bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 08.11.2021***, potrivit căruia, la 04.11.2021, în jurul orelor 19:30, pe str. Muncii, or. Basarabeasca, a fost stopată unitatea de transport de model „Opel Corsa", număr de înmatriculare *****, condusă de către cet. Pînzari Andrei, cu miros specific de alcool din cavitatea bucală și comportament neadecvat, de la testarea alcooscopică cu aparatul „Drager 6810" ultimul s-a refuzat, (f.d.14, vol.1);
- ***Proces-verbal de constatare a infracțiunii (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate) din 04.11.2021***, potrivit căruia, agentul constatator în persoana subofițerului superior SP a SSP a IP Basarabeasca, Mîța Igor a fixat refuzul cet. Pînzari Andrei de a fi supus procedurii de testare cu aparatul „Drager 6810", nr. ARCN-0561, (f.d.18, vol.1);
- ***Proces-verbal de înlăturare de la conducere a mijlocului de transport din 04.11.2021***, în cadrul căreia cet. Pînzari Andrei a fost înlăturat de la conducerea vehiculului „Opel Corsa" cu număr de înmatriculare ***** pe temeiul refuzului de a fi testat alcoolscopic, (f.d.19, vol.1);
- ***Proces-verbal de reținere a mijlocului de transport din 04.11.2021***, în cadrul căreia a fost reținut vehiculul cu număr de înmatriculare *****, condus de către cet. Pînzari Andrei, (f.d.20, vol.1);
- ***Certificat cu nr. 34/17-3834 din 19.05.2021***, eliberat subofițerului superior al Serviciului patrulare al SSP a IP Basarabeasca al IGP, agent Mîța Igor, care confirmă faptul că ultimul a studiat Regulamentul cu privire la modul de

utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139 din 18.09.2003, Instrucțiunile cu privire la modul de testare alcoolscopică „Drager 6810" și „Drager 6820" și este admis la utilizarea acestora în procesul de depistare și constatarea stării de ebrietate, (f.d.21, vol.1);

- ***Proces-verbal de examinare a obiectului din 19.11.2021***, potrivit căruia în Biroul de serviciu nr. 10 a IP Basarabeasca, a fost examinat suportul electronic SD „DVD-R" pe faptul refuzului trecerii procedurii de testare alcoolscopică de către cet. Pînzari Andrei la data de 04.11.2021, (f.d.61-62, vol.1).

Subsecvent, analizând suplimentar probele administrate de prima instanță în cadrul cercetării judecătorești, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinenței, concludenţii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Completul de judecată apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Pînzari Andrei în săvârșirea faptei de *refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*, calificată juridic corect în baza prevederilor ***art. 264[1] alin. (3) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii)***.

Concluzia expusă este fundamentată pe declarațiile martorilor care apreciate în coroborare cu celelalte probe materiale, confirmă refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, adică comiterea faptei indicate de către inculpatul Pînzari Andrei.

Totodată, Completul ține să invoce faptul că conform prevederilor pct. 11 lit. j) din Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 (în vigoare la data comiterii faptei), ***conducătorul de vehicul este obligat*** *să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

Potrivit art. 33 alin. (3) lit. b) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007, ***conducătorul de vehicul este obligat***: *să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat* și

examenului medical de recoltare a probelor biologice *în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare*.

Având în vedere analiza făcută mai sus, Completul de judecată conchide, că în acțiunile intenționate ale inculpatului Pînzari Andrei, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile răspunderii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, instanța de recurs reține dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a recunoaște vinovat pe inculpatul Pînzari Andrei.

Partea apărării în instanța de fond și nici în instanța de recurs, nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar răsturna forța probatorie a probelor administrate de partea acuzării în sensul susținerii învinuirii aduse inculpatului Pînzari Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Față de cele menționate, instanța de recurs nu a constatat nici un temei pentru a da o nouă apreciere probelor administrate la materialele cauzei, diferită de cea a primei instanțe, corespunzător este întemeiată soluția instanței de judecată privitor la corectitudinea calificării faptei inculpatului în baza elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, iar alegațiile avocatului/inculpatului precum că instanța de fond a examinat cauza în lipsa inculpatului, nu corespund realității, astfel că urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Or, instanța de recurs constată că examinarea cauzei penale deduse judecății, în instanța de fond a avut loc cu participarea inculpatului Pînzari Andrei fapt ce se confirmă prin procesele-verbale ale ședințelor de judecată și declarațiile date de la data de 20 ianuarie 2025 și din 21 martie 2025, inculpatul fiind înlăturat din sala de judecată din motivul încălcării ordinii de desfășurare a acesteia. (f.d.165-168, 178-182, vol.2)

Totodată, alegațiile invocate în cererile de recurs precum că inculpatul Pînzari Andrei a fost lipsit de dreptul de a prezenta probe cu martori, de către Completul de judecată nu pot fi reținute ca fiind întemeiate, or din materialele cauzei nu rezultă că instanța de fond ar fi limitat sau îngrădit dreptul la apărare al inculpatului sau la un proces echitabil, interesele acestuia fiind reprezentate în

ședințe de către avocat.

În acest sens, Completul de judecată reține că inculpatul Pînzari Andrei a beneficiat de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv de dreptul de a propune/prezenta probe și de a solicita administrarea acestora, însă din actele dosarului nu rezultă că ar fi fost formulate cereri concrete privind audierea unor martori sau administrarea unor probe suplimentare, care ar fi fost respinse în mod nejustificat de către instanța de fond.

Prin urmare, inculpatul nu a fost lipsit de posibilitatea prezentării probelor cu martori în prima instanța, astfel nu sunt careva temeiuri pentru audierea martorilor indicați de către inculpat în instanța de recurs.

Mai mult, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, instanța a asigurat contradictorialitatea procesului și egalitatea armelor între acuzare și apărare, oferind posibilitatea reală părții apărării de a-și susține poziția și de a combate probele acuzării.

Astfel, susținerile apărării privind pretinsa încălcare a dreptului la apărare sau la un proces echitabil, precum și alegațiile apărării cu privire la lipsa imparțialității instanței de judecată - se apreciază ca fiind declarative și lipsite de suport probator, motiv pentru care urmează a fi respinse.

Totodată, instanța de recurs reține că, concluziile instanței de fond sunt corect formulate și fundamentate pe *declarațiile martorilor* care apreciate în coroborare cu *procesul-verbal de examinare a obiectului*, confirmă refuzul inculpatul Pînzari Andrei - conducător auto, de a fi supus, la solicitarea agentului constatator (colaboratorilor de poliție), testării alcoolscopice, în ansamblul lor ***demonstrează*** vinovăția inculpatului Pînzari Andrei în săvârșirea faptei de refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, întrucât era bănuit de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Instanța de recurs stabilește că declarațiile martorilor, care direct indică la refuzul inculpatului de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, coroborate cu celelalte probe materiale anexate, întemeiat au fost reținute de către instanța de fond ca probe pertinente, concludente, utile și verifice la emiterea sentinței de condamnare în privința lui Pînzari Andrei, or, partea apărării nu a invocat argumente susținute prin probe care ar pune la îndoială declarațiile respectivilor martori, agenți de constatare (colaboratorilor de poliție) care de fapt au stabilit săvârșirea infracțiunii de către inculpat. Nici instanța de

recurs, urmare a examinării cauzei penale, nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile respectivilor martori.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită prezența elementelor obiective și subiective ale infracțiunii în acțiunile inculpatului, nefiind constatate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar drept consecință instanța de recurs a stabilit atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Pînzari Andrei la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

În acest sens, Completul constată că învinuirea înaintată inculpatului, prin descrierea faptei incriminate, este una clară și corect formulată/calificată ca *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*. Prin urmare, alegațiile lui Pînzari Andrei cu privire la caracterul general al învinuirii nu pot fi reținute de către instanța de recurs și nu pot constitui un temei pentru admiterea recursurilor declarate și achitarea inculpatului.

Astfel, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Pînzari Andrei, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, Completul de judecată atestă, că instanța de fond s-a expus argumentat asupra vinovăției inculpatului, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Completul de judecată, o acceptă şi o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României*, din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, potrivit prevederilor art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează*

procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obişnuit.

Potrivit prevederilor art. 53 lit. g) Cod penal, *persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală*.

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal (*la data comiterii infracțiunii*) era – ***ușoară*** (era prevăzută pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport), iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod penal (*la data comiterii infracțiunii*), *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat **2 ani** de la săvîrşirea unei infracţiuni **ușoare**. Prescripţia curge din ziua săvîrşirii infracţiunii şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanţei de judecată.*

Astfel, infracțiunea imputată lui Pînzari Andrei a fost comisă la data de 04 noiembrie 2021, iar hotărârea primei instanțe a fost emisă după expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Subsecvent, Completul de judecată menționează că, inculpatul Pînzari Andrei nu a pledat expres pentru încetarea procesului pe temeiul intervenirii prescripției răspunderii penale (*nu a depus cererea de încetare a procesului penal*), și deoarece în urma judecării cauzei a fost dovedită vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, urmează a fi aplicate prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, **cu liberarea de răspundere penală** în cazurile prevăzute în art. 57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al **expirării termenului de prescripţie***, și inculpatul Pînzari Andrei urmează a fi liberat de pedeapsa penală din motivul expirării termenului de prescripție, fapt care corect a fost constatat de instanța de fond.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului și cererea de recurs înaintată de inculpat - sunt ***nefondate***, nu pot servi temei de admitere a recursurilor vizate și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Cojocaru Andrei în interesele lui Pînzari Andrei și recursul înaintat de inculpatul Pînzari Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2025, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile declarate de avocatul Cojocaru Andrei în interesele inculpatului Pînzari Andrei și de inculpatul Pînzari Andrei.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Pînzari Andrei Serafim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal al RM.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri